

• СЛОВНИК ЛОГОПЕДИЧНИХ ТЕРМІНІВ

Автоматизація звуку - один з етапів корекції неправильної звуковимови. Проводиться після постановки звуку. Правильна вимова звуку закріплюється в складах, словах, фразах, самотійному мовленні шляхом частого повторення і застосування спеціальних вправ.

Аграмматизм – порушення розуміння і вживання граматичних засобів мови.

Алалія – відсутність чи недорозвинення мовлення внаслідок органічного ураження мовних зон кори головного мозку у внутрішньоутробному чи ранньому періоді розвитку дитини. Розрізняють моторні і сенсорні алалії.

Амімія - відсутність мімічних рухів, спостерігається при парезах і паралічах.

Артикуляція – діяльність мовних органів, зв'язана з промовлянням звуків мови та різних їх комплексів, що складають склади, слова.

Артикуляційна гімнастика - підготовчі вправи, метою яких є вироблення правильних, повноцінних рухів артикуляційних органів, необхідних для правильної вимови звуків.

Аутизм - замкнутість, відстороненість від реального світу, занурення у світ власних внутрішніх переживань.

Афазія – повна чи часткова втрата мовлення, обумовлена локальними ураженнями головного мозку.

Афонія – повна відсутність голосу.

Брадилалія – патологічно уповільнений темп мовлення.

Гаммацизм – недолік вимови звуків г, гґ.

Дисграфія – порушення процесу письма.

Дислалія – порушення звуковимови при нормальному слухові і збереженній іннервації мовного апарату.

Дислексія - порушення процесу читання.

Дизартрія – порушення вимовної сторони мовлення, обумовлене недостатністю іннервації мовного апарату.

Заїкання – порушення темпо-ритмічної організації мовлення, обумовлене судомним станом м'язів мовного апарату.

Каппацизм – недолік вимови звуків к, кґ.

Контамінація - помилкове відтворення слів, що полягає в об'єднанні в одне слово складів, що відносяться до різних слів.

Корекція – педагогічний та лікувальний вплив, спрямований на подолання вад у розвитку дитини.

Логопедія – наука про порушення мовлення, про методи їх попередження, виявлення, усунення засобами спеціального навчання і виховання.

Ламбдацизм – неправильна вимова звуків л, лґ.

Мутизм – припинення мовного спілкування з оточуючими внаслідок психічної травми.

Недорозвинення мовлення – якісно низький рівень сформованості порівняно з нормою тієї чи іншої мовної функції або мовної системи в цілому.

Загальне недорозвинення мовлення (ЗНМ) – різні мовленнєві розлади, при яких у дітей порушене формування всіх компонентів системи мовлення, що відносяться до звукової і змістовної сторони.

Парафазія – порушення мовленнєвого висловлювання, що виявляється в неправильному вживанні звуків чи слів в усному і письмовому мовленні (заміна звуків, заміна слів близькими за звучанням або за змістом).

Розпад мовлення – втрата вже сформованих мовних навичок і комунікативних умінь внаслідок локальних уражень мозку.

Ринолалія – порушення тембру голосу і звуковимови, обумовлене анатомо-фізіологічними дефектами мовного апарату.

Ротацизм – неправильна вимова звуків р, рʼ.

Сигматизм – неправильна вимови свистячих і шиплячих звуків.

Тахілалія – патологічно прискорений темп мовлення.

Фонетико-фонематичне недорозвинення мовлення (ФФНМ) – порушення процесів формування вимовної сторони мовлення в дітей з різними мовними розладами внаслідок дефектів сприйняття і вимови фонем.

Ехолалія – автоматичне повторення слів слідом за їхнім відтворенням.